

[Glistrup]

Umiddelbart forekommer det derfor skandaløst, at regeringen nu i mere end et år tilsyneladende har været hamrende ligeglad med Folketingets vedtagelse.

Som et af de folketingsmedlemmer, der i årevis har arbejdet hårdt imod, at Justitsministeriet skal have det pågældende privilegium, er jeg meget utilfreds med at konstatere, at regeringens forhalingsmanøvrer nu har fået mere end et år til at gå, uden at der tilsyneladende er sket noget, og nu vil statsministeren forhåbentlig sørge for, at sagen bliver ekspresbehandlet.

Svar (25/6 90):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Ved folketingsbeslutningen af 19. maj 1989 pålagde Folketinget regeringen at fremsætte forslag om ændring af retsplejeloven, således at kompetencen til at træffe afgørelse om tredjeinstansbevillinger ved anke og kæremål i borgerlige sager og straffesager ikke længere henliges under Justitsministeriet eller en anden instans inden for den udøvende magts område.

Justitsministeren har oplyst over for mig, at Folketingets Retsudvalg i august 1989 blev underrettet om, at Justitsministeriet havde anmodet Retsplejerådet om på baggrund af folketingsbeslutningen af 19. maj 1989 at udarbejde forslag til ændring af retsplejeloven.

Justitsministeren har endvidere oplyst, at han i et svar til Retsudvalget i januar 1990 gav meddelelse om, at Retsplejerådet forventedes at afgive betænkning herom i løbet af 1990, således at lovforslag kunne fremsættes i næste folketingsår.

Det er således ikke korrekt, når spørgeren i sin begrundelse for spørgsmålet hævder, at der tilsyneladende ikke er sket noget i sagen. Jeg kan også konstatere, at Folketinget har været fuldt ud orienteret om de beslutninger, der er truffet på baggrund af folketingsbeslutningen.

Spm. nr. S 934

Til *justitsministeren* (14/6 90) af:

Jens Thoft (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at Direktoratet for Udlændinge fortsat realitetsbehandler polske asylansøgninger, som om den massive politiske undertrykkelse af f.eks. Solidarność ikke var ophørt, og uden hensyn til systemskiftet i Polen?«

Se evt. tillige henvisningsoversigt på sp. 11471.

Begrundelse

Jeg er blevet bibragt den opfattelse, at Udenrigsministeriet gerne vil afskaffe visumtvangen for polske indrejsende, men at man ikke ser sig i stand til at gøre det for nærværende på grund af risikoen for en massiv strøm af økonomiske flygtninge fra Polen. Ligeledes har jeg fået den opfattelse, at Udenrigsministeriet er ængstelig for, at polske turister ulovligt tager arbejde her i landet.

Begge begrundelser er efter min opfattelse helt grundløse.

For det første har SF foranlediget, at skatteministeren har stoppet udstedelse af skattekort til udlændinge uden arbejdstilladelse. For det andet er det helt klart, at økonomiske forhold aldrig giver ret til asyl, og at politisk forfølgelse, sådan som forholdene har ændret sig i Polen i det sidste par år, må anses for helt usædvanlig.

Men jeg har forstået, at Direktoratet for Udlændinge fortsat administrerer de polske asylansøgninger, som man gjorde det, før Solidarność blev optaget i den polske regering, og uden hensyn til tøbruddet i Østeuropa. Denne praksis bør justitsministeren naturligvis omgående ændre, for den forekommer helt urimelig.

I dag tager det godt 1 måned at få visum til Danmark fra Polen. Der er dog en meget positiv udvikling på vej. Dels har udenrigsministeren afskaffet visumgebyret, dels har ministeren sikret, at polakker, der skal deltage i CHD-konferencen eller dennes parallelle aktiviteter, kan få visum med kun 48 timers varsel. Det er skridt i den rigtige retning. Men det burde være muligt at afskaffe visumtvangen mellem Danmark og Polen på samme måde, som det er sket mellem Danmark og f.eks. DDR, Ungarn og Tjekkoslovakiet.

Svar (10/7 90):

Justitsministeren (Engell):

Efter udlændingelovens § 7, stk. 1 og 2, består der et retskrav på asyl ikke blot for udlændinge, der er omfattet af FN's flygtningekonvention (konventionsflygtninge), men også for udlændinge, der ikke er omfattet af flygtningekonventionen, men hvor det af lignende grunde som anført i konventionen eller af andre tungtvejende grunde ikke bør kræves, at udlændingene vender tilbage til deres hjemland (de facto-flygtninge).